

Hyvät Yhteys-liikkeen tukijat

Vuosi 2017 oli samaa sukupuolta olevien parien juhluvuosi, kun uusi avioliittolaki astui voimaan. Monta paria vihittiinkin ja monet pääsivät iloitsemaan heidän kanssaan. Ilo ei kuitenkaan ollut jakamaton, koska kirkot edelleen eivät ole valmiit vihkimään näitä pareja eikä edes siunaamaan heidän avioliittoaan. Tämän tilanteen muuttaminen on nyt liikkeemme tärkein haaste.

Kirkkojen kieltäytymisestä huolimatta toista sataa luterilaisen kirkon pappia ilmoitti olevansa valmiit vihkimään tai siunaamaan samaa sukupuolta olevia pareja, ja monet niin tekivät. Vuoden aikana muutama samaa sukupuolta olevia pareja vihkinyt pappi sai tuomiokapitulilta varoituksen. Joulukuussa ensimmäinen pappi sai varoituksen myös samaa sukupuolta olevan parin avioliiton siunaamisesta. Tämä paljasti lopullisesti kirkon kannan järjenvastaisuuden.

Vihkiäkö kaikki vai ei ketään?

Toivon merkkejä kuitenkin on. Tuomiokapitulien rintama rakoili, kun Helsingin kapituli antoi pastori Kai Sadinmaalle vain ”vakavan moitteen”. Kurinpitotoimenpiteiden kohteiksi joutuneiden pappien valitukset hallinto-oikeuteen saattavat pakottaa kirkkoa avaamaan kantaansa, jos se ei itse tee sitä.

Kirkolliskokoukselle on tehty kaksi avioliittoon liittyvää aloitetta: aloite avioliittokäsityksen laajentamisesta sekä aloite vihkiöoikeudesta luopumisesta. Jälkimmäisestä professori Eila Helander teki piispainkokouksen pyynnöstä selvityksen, jossa hän esittää, että kirkko luopumatta nykyisestä vihkiökäytännöstä voisi sallia pappien vihkiä samaa sukupuolta olevia pareja.

Kirkolliskokouksen keskustelussa kirkkoherra Jouni Turtiainen, joka itse vastustaa vihkimistä, toivoi kompromissin löytymistä Helanderin esityksen suunnalta, ja sai kannatusta muiltakin samoin ajattelevilta. Keskustelu jatkuu kevään kirkolliskokouksessa.

Liikkeemme syyskokouksen yhteydessä pidetty keskustelutilaisuus Vihkiäkö kaikki vai ei ketään? oli ajan hermolla, kun alustajina olivat sekä Helander että Turtiainen. Keskustelua seurasi noin 30 henkilöä. Tämän kirjeen liitteenä on Kotimaa24:n juttu tilaisuudesta.

Seurakuntavaalit 2018

Ensi vuonna on mahdollisuus vaikuttaa kirkon tuleviin ratkaisuihin, kun marraskuussa pidetään seurakuntavaalit. Yhteys-liike tukee seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin myönteisesti suhtautuvia ehdokkaita ja ehdokaslistoja. Tulkaa kaikki –liike on nostanut vaaliteemakseen tasa-arvoisen avioliiton edistäminen kirkossa. Lähtekäämme mukaan vaalityöhön, kannustamaan ihmisiä ehdolle ja innostamaan seurakuntalaisia äänestämään.

Uusi johtokunta

Syyskokous valitsi johtokuntaan uudelleen minut puheenjohtajaksi, Leena Huovisen, Arja Majurin, Veronica Saarelan ja Liisa Tuovisen jäseniksi sekä uusiksi jäseniksi Kirsi Hiilamon, Tiina-Susanna Hirvosen ja Jukka Peltolan. Olen erityisen iloinen siitä, että saamme uusia voimia mukaan yhteistyöhön. Kiitän samalla tällä kertaa johtokunnasta väistyviä Tarja Pyykköä ja Jorma Hentilää, jotka jatkosakin ovat aktiivisesti mukana työssämme.

Joulurauhaa ja toivorikasta uutta vuotta!

Ulf Särs

puheenjohtaja

Yhteys-liikkeen paneeli pureutui Helanderin selvitykseen – "Emme voi sulkea silmiämme todellisuudelta"

23.11.2017 09:20 - Freija Özcan | Kotimaa

Vihkiäkö vai ei, pohdittiin **Jorma Hentilän** juontamassa Yhteys-liikkeen paneelissa myöhään keskiviikkoiltana 21.11. Helsingissä. **Eila Helander, Jouni Turtiainen, Johanna Korhonen** ja **Ulf Särskes** keskustelivat samaa sukupuolta olevien vihkimisestä otsikolla: "Vihkiäkö kaikki vai ei ketään?" Löytyykö kompromissi, vai luovuttaako kirkko kokonaan? Katseet kohdistuvat nyt piispoihin.

– Oletteko te todella asettamassa syntisen ihmisen ja Kristuksen väliin jotakin? Tehän tuhoatte evankeliumin, sanoi Espoonlahden kirkkoherra **Jouni Turtiainen** paneelissa. Hän osoitti sanansa niille, jotka pitävät samaa sukupuolta olevien vihkimistä pelastuskysymyksenä.

Kirkolliskokouksessa samaa sukupuolta olevien kirkollisesta vihkimisestä kompromissiehdotuksen tehnyt Turtiainen kertoi saaneensa leiman otsaansa ja läimäytyksiä kummastakin kirkollisen keskustelun ääripäästä. Ehdotuksessaan hän esitti, että kirkko pitäytyisi nykyiseen opetukseensa avioliitosta, mutta niille papeille, jotka tahtovat vihkiä samaa sukupuolta olevia, annettaisiin oikeus suorittaa siviilivihkimisiä ja pitää rukoushetki, joka toisi kirkon läsnäolon tilanteeseen.

– Kompromissihan ei tahdo kelvata kaikille, koska se ei ole täydellinen ratkaisu. Olen ehdottomasti kirkon nykyisen opetuksen kannalla, koska se on hyvin perusteltu evoluutiobiologialla ja kirkon teologialla, Turtiainen totesi.

– Mutta ehdottomasti olen sitä mieltä, että elämä kaikessa monimuotoisuudessaan on sellaista, ettemme voi sulkea silmiämme muulta todellisuudelta.

Turtiainen myöntää, että hänen ehdotuksessaan on monta sudenkuoppaa, jotka pitäisi vielä ratkaista.

– Jos kirkossa halutaan pysyä yhdessä, on kuitenkin löydettävä jonkinlainen ratkaisu. Toivon, että löydetään, koska rakastan kirkkoa ja sen jäseniä, olivat he millaisia tahansa, koska Kristuskin rakastaa.

Helander: "Olemme monista asioista eri mieltä"

Piispainkokoukselle vihkiöoikeudesta luopumisesta ja avioliittoon vihkimisen merkityksestä kirkon identiteetille selvityksen tehnyt professori Eila Helander piti selvänä, ettei Turtiaisen ehdotus siviilivihkimisoikeudesta menisi läpi. Kahta siviilivihkimyslinjaa ei voida noin vain rakentaa.

– Se merkitsisi avioliittolain avaamista. En usko, että siitä tulee hyötymään kukaan. Se merkitsee sitä, että kaikilta viedään vihkiöoikeus, Helander totesi.

Selvityksessään piispainkokoukselle Helander päätyi siihen, että hyvin suurelle osalle kirkon jäsenistä siirtyminen sukupuolineutraaliin vihkimiseen vihkikaavaa muuttamalla ja lisäämällä kirkkojärjestykseen maininta olisi liian radikaalia. Toisaalta pitäytyminen vain eri sukupuolta olevien vihkimiseen on kestävämpiä, koska papit kuitenkin jatkavat samaa sukupuolta olevien vihkimistä.

– Onko niin, että meidän on saatava tästä yksimielisyys? On monia asioita, joista me olemme kirkossa eri mieltä. On erilaisia käsityksiä kasteesta, seurakunnasta ja pelastuksesta. Näiden kanssa olemme pystyneet elämään sovussa ja keskittyneet siihen, mikä meitä yhdistää, Helander pohti.

Helander ehdottaakin, että kirkko edelleen pysyisi nykyisessä opetuksessaan avioliitosta mutta sallisi vapauden niille papeille, jotka kokevat teologiansa puolesta välttämättömäksi vihkiä samaa sukupuolta olevia.

– Ongelmana on se, että käsikirjaa, kirkkojärjestystä ja kirkkolakia koskevat muutokset vaativat määräänemmistön. Sitä on vaikea saada. Ehdotukseni ei vaadi sitä. Piispainkokouksen yhteisellä päätöksellä voisi antaa ohjeet, miten käsikirjaa kussakin tilanteessa käytetään. Kirkolliskokous voisi tehdä tästä päätöspöytäkirjan.

Korhonen: "Ei tämä ole vaikeaa"

Toimittaja ja kirkolliskokouksen yleisvaliokunnan puheenjohtaja Johanna Korhonen puolestaan muistutti lausuntokierroksella olevasta ehdotuksesta, josta perustevaliokunta tekee päätöksen. Ehdotuksessa esitetään kirkkokäsikirjan vihkikaavan muuttamista niin, että se soveltuu samaa sukupuolta olevien vihkimiseen. Yleisvaliokunta on antamassa lausuntoa ehdotuksesta.

– Suosittelemme, että perustevaliokunta ryhtyy aloitteen mukaisiin toimiin, jotta papit voisivat toimia tilanteen edellyttämällä tavalla, Korhonen sanoi ja totesi samalla, ettei usko ehdotuksen läpimenoon. Mitään ongelmaa Korhonen ei kuitenkaan tilanteessa näe. Hän painottaa sitä, että koska kirkko itse ei ole säättänyt itselleen poikkeusta lainsäädännöstä, vihkimisasiassa mennään lainsäädännön mukaan.

– Hallinto-oikeudet tulevat ratkaisemaan asian. Piankin tulee ratkaisuja, jotka todennäköisesti ovat sitä mieltä, että kapitulit ovat rangaisseet pappeja, jotka eivät ole tehneet väärin, Korhonen arveli.

– Ei tämä ole vaikeaa. Annetaan ihmisille vapaus käyttää järkeä. Niille ihmisille, joille on vaikeaa se, että on erilaisia ihmisiä, kannustaisin antamaan tehostettua kristinuskon opetusta. Se ratkaisisi monta asiaa.

Särs: "Jos siviilivihkiminen olisi ainoa vihkimisen muoto, ihmiset eivät eroa huomaisikaan"

Paneelin neljäs jäsen, pitkän uran kirkollisena tiedottajana tehnyt Yhteys-liikkeen puheenjohtaja Ulf Särs arveli, että kirkon on lopulta kuitenkin helpompi hyväksyä samaa sukupuolta olevien siunaaminen kuin vihkimistä. Hän toivoo, että kirkko luopuisi kokonaan vihkiä oikeudestaan.

– Siviilivihkimys on useissa maissa pakollinen, kuten Saksassa. Kirkko voisi keskittyä omaan tehtäväänsä ja siunata parin vihkimisen jälkeen. En ole kuullut Saksan luterilaisten valittavan tästä, eikä vihkimisen juhlavuus ole siellä vähentynyt.

Särs epäili, että lyhyellä tähtämellä seurakuntalaiset ehkä pitäisivät vihkiä oikeudesta luopumista menetyksenä mutta tottuisivat pian tilanteeseen.

– Jos siviilivihkiminen olisi ainoa vihkimisen muoto, ihmiset eivät eroa huomaisikaan. Voihan kirkko sitten pitää rippikoulua kirkollisen siunaamisen ehtona.

Yhteys-liikkeen paneeli päättyi sen juontaneen Jorma Hentilän kokoavaan toteamukseen:

– Toivoisi että piispat löytäisivät keinon puhaltaa tämä poikki niin, että kirkko pitäisi asian omissa käsissään eikä se menisi oikeuksien eteen.